

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1842/05
05.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom suda Zoranom Brajović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalnog centra Kragujevac, radi poništaja rešenja tuženog broj 12-43801-1-00019/2004-3 od 11.10.2004. godine, u pravnoj stvari poreza na kapitalni dobitak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 5.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalnog centra Kragujevac, broj 12-43801-1-00019/2004-3 od 11.10.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija- Poreske uprave- Ekspoziture Topola broj: 413-44/225-1 od 30.7.2004. godine. Ovim rešenjem tužiocu je utvrđen porez na kapitalni dobitak u iznosu od 49.171,70 dinara, koji je ostvaren prodajom akcija "BB".

U tužbi kojom je pokrenuo upravni spor, tužilac pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa iz svih zakonskih razloga. Ističe da akcije nemaju nabavnu cenu, iz kojih razloga je nepravilno utvrđena poreska osnovica i visina poreza. Dalje navodi da je emitent "BB", obavio prodaju svojih akcija u dva navrata i to 04.12 i 18.12.2003. godine po ceni od 2.700,00 dinara po akciji, s tim što je nesporno da je tužilac svoje akcije prodao 18.12.2003. godine i to po istoj ceni koja je postignuta prilikom prethodne prodaje od 04.12.2003. godine. To dalje znači da su se u potpunosti stekli uslovi za primenu stava 4. a ne i stava 5 i 6. člana 74. Zakona o porezu na dohodak građana, na koje odredbe se tuženi organ pogrešno pozvao u svom osporenom rešenju. Kako tužilac u konkretnom slučaju nije ostvario kapitalni dobitak, jer je svoje akcije prodao po nabavnoj ceni, predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu stao pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja, pa je predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Pošto je ocenio navode tužbe, odgovor na tužbu i celokupne spise predmeta ove poreske stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je tuženi organ svoju odluku iz dispozitiva istog doneo sa razloga što je našao da je pravilno prvostepeni organ na osnovu podataka iz poreske prijave i drugih podataka kojima raspolaže Poreska uprava, ožalbenim rešenjem utvrdio tužiocu poresku osnovicu na koju je pravilno obračunao porez na kapitalni dobitak, koji je tužilac ostvario prodajom akcija "BB", u iznosu od 49.171,70 dinara.

Međutim, ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije nalazi da je istim povređen zakon na štetu tužioca. Ovo zbog toga što je prvostepeno rešenje doneto uz povredu načela saslušanja stranke, jer u spisima nema dokaza da je tužilac pozivan da učestvuje u postupku kancelarijske kontrole u smislu odredbe člana 121. stav 1. Zakona o poreskom postupku poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS" br.80/02 ... 55/04), odnosno u spisima predmeta nema dokaza da mu je u tom postupku pružena mogućnost da se izjasni o činjenicama i okolnostima od značaja za donošenje rešenja, a posebno u vezi tužbom osporenog načina utvrđivanja i visini poreske osnovice. Takođe u spisima nema ni dokaza da je od strane prvostepenog organa prethodno sačinjen i tužiocu dostavljen zapisnik o kancelarijskoj kontroli, a na koji tužilac shodno odredbi člana 122. stav 2. navedenog Zakona ima pravo da u roku od 3 dana od dana prijema podnese primedbe. Kako tužilac tužbom osporava utvrđeno činjenično stanje, a posebno u vezi načina utvrđivanja poreske osnovice i poreske obaveze, to bez zapisnika o kancelarijskoj kontroli ovaj sud nije u mogućnosti da ispita ni samu pravilnost osporenog rešenja.

Stoga je u ponovnom postupku potrebno otkloniti sve ove propuste na koje je ukazano i to tako što će tužiocu biti data mogućnost da se u posebnom ispitnom postupku izjasni o činjenicama i okolnostima od značaja za donošenje rešenja po sačinjavanju zapisnika o kancelarijskoj kontroli, nakon čega će tuženi organ s pravilnim pozivom na materijalni propis, doneti novo i na zakonu zasnovano rešenje.

Sa napred iznetih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. a u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list

SRJⁿ br. 46/96) odlučio kao u dispozitivu ove presude, s tim što su primedbe suda obavezne za tuženi organ u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 5.10.2005. godine, U.1842/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Zorana Brajović, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

IJ